

บริษัท โรงกลั่นน้ำมันระยอง จำกัด (มหาชน)

เอกสารแนบ 5

รายงานสรุปข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IFRS)

รายงานสรุปข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IFRS)

รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศบางรายการและเฉพาะเรื่องซึ่งมีผลต่อบริษัท

นอกเหนือจากงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีไทยซึ่งบริษัทจัดทำเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเสนอขายหุ้นครั้งนี้แล้ว บริษัทได้จัดทำงบการเงินตามมาตรฐาน International Financial Reporting Standards หรือ IFRS อีกด้วย ซึ่งงบการเงินตามมาตรฐาน IFRS ดังกล่าว บริษัทได้ยื่นไว้ต่อสำนักงาน ก.ล.ต. ให้ผู้สนใจสามารถติดต่อขอได้

ความแตกต่างซึ่งระบุไว้ด้านล่างนี้ ได้ถูกจำกัดไว้เฉพาะความแตกต่างที่สำคัญซึ่งมีผลกระทบต่องบการเงินของบริษัทโดยมิได้เป็นการนำเสนอหรือพยายามจำแนกข้อแตกต่างทั้งหมดไม่ว่าจะในด้านการเปิดเผยข้อมูล การนำเสนอข้อมูล หรือการจัดประเภทรายการ ซึ่งจะกระทบต่อวิธีการบันทึกรายการหรือเหตุการณ์ในงบการเงินเอาไว้แต่อย่างใด อีกทั้งยังไม่มี ความพยายามที่จะระบุความแตกต่างระหว่างมาตรฐานการบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชี IFRS ในอนาคตจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี และไม่มีการจำแนกความแตกต่างทั้งหมดในอนาคตที่อาจกระทบต่องบการเงินของบริษัท ซึ่งเป็นผลมาจากเหตุการณ์หรือรายการซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต

หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

ตามมาตรฐานการบัญชีของไทย ฉบับที่ 43, 44 และ 46 บริษัทจะต้องจัดทำทั้งงบการเงินรวม และงบการเงินเฉพาะบริษัท บริษัทได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีของไทยดังกล่าว โดยได้จัดทำทั้งงบการเงินรวม และงบการเงินเฉพาะบริษัท

ตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IAS) ฉบับที่ 31 บริษัทได้เลือกที่จะบันทึกส่วนแบ่งในกิจการร่วมค้าโดยใช้วิธีรวมตามสัดส่วน (Proportionate Consolidation) มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IAS) ฉบับที่ 31 มิได้มีข้อกำหนดให้แสดงงบการเงินเฉพาะบริษัทแยกจากงบการเงินที่จัดทำโดยใช้วิธีรวมตามสัดส่วน (Proportionate Consolidation) ดังนั้นบริษัทจึงได้แสดงเฉพาะงบการเงินที่จัดทำโดยใช้วิธีรวมตามสัดส่วน (Proportionate Consolidation)

การบัญชีสำหรับส่วนได้เสียในกิจการร่วมค้า

ตามมาตรฐานการบัญชีของไทย ฉบับที่ 46 บริษัทจะต้องบันทึกส่วนแบ่งในกิจการร่วมค้าโดยใช้วิธีส่วนได้เสียสำหรับงบการเงินเฉพาะบริษัท และใช้วิธีรวมตามสัดส่วน (Proportionate Consolidation) สำหรับงบการเงินรวม

ตามมาตรฐานการบัญชีไทย บริษัทรับรู้กำไรขาดทุนในกิจการร่วมค้าในงบการเงินเฉพาะบริษัทโดยใช้วิธีส่วนได้เสีย นับจากวันที่มีการร่วมควบคุมจนถึงวันที่การร่วมควบคุมสิ้นสุดลง เมื่อผลขาดทุนที่บริษัทได้รับปันจากกิจการร่วมค้ามีจำนวนเกินกว่าเงินลงทุนในกิจการร่วมค้า เงินลงทุนจะถูกทอนลงจนเป็นศูนย์และหยุดรับรู้ส่วนผลขาดทุน เว้นแต่กรณีที่บริษัทได้ค้ำประกันหรือยินยอมที่จะชำระภาระผูกพันของกิจการร่วมค้า

ในงบการเงินรวมที่จัดทำภายใต้มาตรฐานการบัญชีของไทย บริษัทฯ ใช้วิธีรวมตามสัดส่วน (Proportionate Consolidation) ซึ่งทำให้บริษัทฯ ต้องรวมสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ของกิจการร่วมค้าเฉพาะส่วนที่เป็นของบริษัทมารวมกับรายการชนิดเดียวกันตามเกณฑ์แต่ละบรรทัด นับแต่วันที่มีการร่วมควบคุมจนถึงวันที่การร่วมควบคุมสิ้นสุดลง

ภายใต้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IAS) ฉบับที่ 31 ในการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี IFRS บริษัทฯ สามารถเลือกที่จะใช้วิธีส่วนได้เสียหรือใช้วิธีรวมตามสัดส่วน โดยบริษัทฯ ได้เลือกที่จะบันทึกส่วนแบ่งของบริษัทฯ ในกิจการร่วมค้า โดยใช้วิธีรวมตามสัดส่วน

เครื่องมือทางการเงิน

มาตรฐานการบัญชีไทยมีการบังคับให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในงบการเงิน แต่ได้มีแนวทางเกี่ยวกับการรับรู้และวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินอย่างจำกัด โดยในงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีไทยนั้น บริษัทฯ ได้รับรู้สัญญาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าในงบดุล โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิง (Spot Rate) ที่ประกาศโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันที่ในงบดุล ซึ่งอาจจะแตกต่างจากมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ในงบดุล สำหรับสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย บริษัทฯ ได้รับรู้สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย โดยใช้เกณฑ์คงค้าง โดยไม่ได้คำนวณมูลค่ายุติธรรมของสัญญา

มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IAS) ฉบับที่ 39 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน: การรับรู้และการวัดมูลค่า มีข้อกำหนดโดยละเอียดเกี่ยวกับการรับรู้ วัดค่าและเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการเงิน รวมถึงการบัญชีเกี่ยวกับอนุพันธ์ทางการเงินและการป้องกันความเสี่ยง โดยในมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IAS) ฉบับที่ 39 เครื่องมือทางการเงินที่เป็นตราสารอนุพันธ์จะต้องถูกบันทึกในงบดุลเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยใช้มูลค่ายุติธรรม การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินเมื่อเริ่มแรกให้รับรู้ในมูลค่ายุติธรรม ซึ่งเป็นมูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ให้ไป (ในกรณีที่เป็นสินทรัพย์) หรือสิ่งตอบแทนที่ได้รับ (ในกรณีที่เป็นหนี้สิน) โดยต้นทุนในการจัดทำรายการจะรวมเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงินทั้งหมด

ในการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี IFRS ของบริษัทฯ เครื่องมือทางการเงินที่เป็นตราสารอนุพันธ์จะถูกรับรู้ในงบดุลเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรม และหลังจากนั้นเครื่องมือทางการเงินที่เป็นตราสารอนุพันธ์ดังกล่าวจะถูกบันทึกด้วยมูลค่ายุติธรรม โดยการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมจะถูกบันทึกไว้ในงบกำไรขาดทุน

การบัญชีสำหรับผลประโยชน์ของพนักงาน

มาตรฐานการบัญชีไทยยังไม่มีมาตรฐานเกี่ยวกับการบัญชีสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานรวมถึงการสิ้นสุดการจ้าง การเกษียณอายุ และผลประโยชน์หลังเกษียณอายุ โดยบริษัทมีภาระผูกพันหลักคือการจ่ายเงินสมทบกองทุนผลประโยชน์พนักงาน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การจ่ายเงินชดเชยจากการเลิกจ้างโดยไม่สมัครใจตามที่กฎหมายกำหนด (เช่น การเลิกจ้าง หรือไล่ออก) และการจ่ายผลตอบแทนในการเกษียณอายุที่ 60 ปี หรือการลาออกโดยสมัครใจ โดยการจ่ายเงินชดเชยจากการเลิกจ้างนั้นแตกต่างกันขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยรวมถึงอายุงานและเงินเดือนด้วย

ในมาตรฐานการบัญชีไทย บริษัทบันทึกการจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพและการจ่ายเงินชดเชยจากการเลิกจ้างเมื่อเกิดรายการ

ในการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี IFRS ของบริษัทฯ ผลประโยชน์ของพนักงานจะบันทึกตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IAS) ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน ดังนั้นผลประโยชน์เมื่อสิ้นสุดการจ้างงานจะบันทึกเป็นหนี้สิน และค่าใช้จ่ายเมื่อและเมื่อกิจการมีภาระผูกพันที่จะ:

- เลิกจ้างพนักงานหรือกลุ่มพนักงานก่อนวันเกษียณอายุตามปกติ หรือ
- ให้ผลประโยชน์ในการเลิกจ้างเนื่องมาจากการเสนอให้มีการลาออกจากงานด้วยความสมัครใจ

ส่วนประกอบของรายได้รวม

ในงบการเงินที่จัดทำภายใต้มาตรฐานการบัญชีของไทย บริษัทได้แสดงรายการกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กำไรจากการจำหน่ายทรัพย์สิน ดอกเบี้ยรับ ส่วนแบ่งกำไรจากการลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย และรายได้อื่นบางประเภท เป็นรายได้ในงบกำไรขาดทุน

ในงบการเงินที่จัดทำภายใต้มาตรฐานการบัญชี IFRS บริษัทแสดงรายการข้างต้นเป็นรายได้จากการดำเนินงานอื่นๆ หรือรายได้/ค่าใช้จ่ายทางการเงิน ตามความเหมาะสม

การจัดประเภทต้นทุนทางการเงิน

ในงบการเงินที่จัดทำภายใต้มาตรฐานการบัญชีของไทย บริษัทแสดงรายการดอกเบี้ยจ่ายจากเงินกู้ยืม ดอกเบี้ยรับจากการลงทุน กำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นรายการรายได้หรือ รายการค่าใช้จ่ายแยกจากกัน

ในงบการเงินที่จัดทำภายใต้มาตรฐานการบัญชี IFRS บริษัทได้รวมรายการเหล่านี้เข้าไว้เป็นรายได้/ค่าใช้จ่ายทางการเงินในงบกำไรขาดทุนเป็นรายการเดียว